

מזמור כ"ז – בכוח האמונה

מזמור זה נשמע בתחילתו כמו מזמורי תהלים רבים, בהם מתפלל המשורר לישועה. אלא שבהמשך המזמור אנו מגלים שאין זה מזמור ככל המזמורים. המשורר אינו מתאר את ישועת ה', אשר הוציאו מצרה לרוחה, מאפלה לאורה ומשעבוד לגאולה. תחת זאת הוא מתאר את האמונה, האמונה שהוא יושע ויראה ימים טובים מאלה בחסדי אלוהיו ככזו הנוסחת בו רוח ותקווה ומאפשרות לו שלא להישבר לנוכח המאורעות הקשים שפקדו אותו. והאמונה, ורק האמונה, היא זו שלמעשה אפשרה לו להתמודד עם המשברים והגלים שעברו עליו.

בשונה ממזמורים אחרים, שבהם האמונה והתפילה הן שלב בדרך לגאולה, במזמור זה הן נעשות במידה רבה לגאולה עצמה. האמונה היא זו שנותנת למושרר תהלים להתמודד עם הרוע ביום חשוך ואפל: "לולא האֶמְנָתִי לְרֵאוֹת בְּטוֹב יִהְיֶה בְּאֶרֶץ חַיִּים" – לולא האמונה, אומר המשורר, לא היו לי את הכוחות לעבור את השבר הנורא. ולפיכך, חותם המשורר את שירתו בהמלצה לשומעי דברו, האמינו – והתחזקו: "קְוֵה אֶל יְהוָה חֲזַק וַיֵּאֱמָץ לְבָבְךָ וְקִוֵּה אֶל יְהוָה:"

את המזמור הזה נוהגים לקרוא מראש חודש אלול ועד ליומו האחרון של חג הסוכות, הושענא רבה. אך השנה, בעקבות הטבח הנוראי שהתרחש בשמיני עצרת, חג שמחת תורה, היו שהציעו להמשיך ולקרוא אותו מכאן ואילך הלאה, כל עוד הימים הנוראים ממשיכים ללוות אותנו.

נשים ואנשים שונים מוצאים את נקודת המשען שלהן, את הרוח שיכולה שוב להרים את כנפיהם במקומות שונים ובצורות שונות. יש המוצאים משען באמונה שאלוהים משגיח בטובו על העולם, ויש ששמיים ריקים אך את אלוהים הם מוצאים בלב האדם פנימה, בטובו של האדם שיאיר במעשיו מחדש את העולם; יש הממלאים כנפיהם רוח בשירה או בתפילה, ויש שממלאים אותן בהתנדבות ובעשייה למען הכלל.

מה ממלא את כנפיכם רוח? מה מאיר את ליבכם בתוך האפלה?

לְדוֹד

יהוה אֹרֵי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אֵירָא   יהוה מְעוֹז חַיִּי מִמִּי אֶפְחָד:
 בְּקֶרֶב עָלִי מְרַעִים לְאָכַל אֶת בְּשָׂרִי   צָרִי וְאֵיבֵי לִי הֵמָּה כְּשָׁלוֹ וְנִפְלוֹ:
 אִם תַּחֲנֶה עָלִי מִחֲנֶה לֹא יִירָא לְבִי   אִם תִּקּוּם עָלִי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ:

אֶחָת שְׁאֵלְתִי מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֶבְקֵשׁ   שְׁבֹתִי בְּבֵית יְהוָה כָּל יְמֵי חַיִּי   לְחַזוֹת
 בְּנַעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ:

כי יצפנני בסכה ביום רעה
יסתרני בסתר אהלו בצור ירוממני:
ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי
ואזבחה באהלו זבחי תרועה
אשירה ואזמרה ליהוה:

שמע יהוה קולי אקרא ורחמי וענני:
לך אמר לבי בקשו פני את פניך יהוה אבקש:
אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל
תעזבני אלהי ישעי:

כי אבי ואמי עזבוני ויהוה יאספני:
הורני יהוה דרכך ונחני בארח מישור למען שורכי:
אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס:

לולא האמנתי לראות בטוב יהוה בארץ חיים:

קוה אל יהוה חזק ויאמץ לך וקוה אל יהוה: